

PARTNERSHIP

Lider Partner/Lead Partner
Union for Providing of services
to the Villages Kırklareli

IPA-Cross-Border Programmes CCI No:2007CB16IPO008
2010- New Start For Cross-Border Heritages' Promotion

Proje Partneri/Project Partner
District Administration Burgas

*ИСТОРИЧЕСКО-КУЛТУРНО,
ПРИРОДНО И
ТУРИСТИЧЕСКИ ЦЕННОСТИ
НА КЪРКЛАРЕЛИ И БУРГАС*

PROJECTS WITHOUT BORDERS

The Project is co-funded by EU through the Bulgaria- Turkey

IPA Cross- Border Programme (CCI number 2007CB16IPO008)

IPA-Cross-Border Programmes CCI No:2007CB16IPO008

PROJE ORTAKLARI

Lider Partner

Yasal Temsilci: Kırklareli Valiliği

Vali Yardımcısı Günay Öztürk

Proje Koordinatörü: Niyazi Rodoplu

Proje Muhasebecisi: Şükran Balcıoğlu

Proje Uzman Grup:

Kırklareli Üniversitesi Turizm Fakültesi; Prof.Dr. Kemal Turan, Yrd. Doç. Dr. Kaplan Uğurlu, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Han Ergüven, Yrd. Doç. Dr. Sibel Sü Eröz, Okutman Ayşe Kumral.

Kırklareli Üniversitesi Pınarhisar MYO; Öğr. Gör. Ali Çakır, Öğr. Gör. Aydın Ünal.

Partner

Yasal Temsilci: BG.-Burgas Valiliği

Vali Konstantin Grebenarov

Proje Koordinatörü: Todorka Todorova

Proje Koordinatör Yardımcısı: Marina Dineva

Proje Uzmanı: Milena Lakova-Titova

Proje Uzman Grup: Milen Baltov, Sonya Enilova, Todorka Todorova, Elena Arabadzhieva, Marina Dicheva, Silviya Pehlivanova, Svetlan Ivanov

Editör: Öğr. Gör. Ali Çakır

Bulgarca Çeviriler: Akın Rodoplu

Fotoğraflar: Öğr. Gör. Ali Çakır, Dinçer Alabaşoğlu

Basım Yılı: 2012

Basım Yeri: Aktif Matbaa Lüleburgaz/Kırklareli

PROJECTS WITHOUT BORDERS

The Project is co-funded by EU through the Bulgaria- Turkey

IPA Cross- Border Programme (CCI number 2007CB16IPO008)

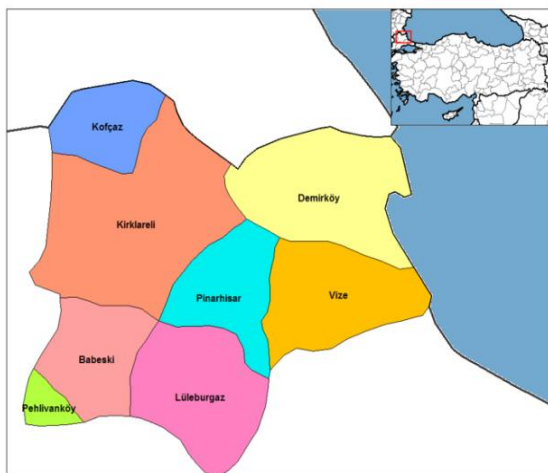
Р.Т. -ОБЛАСТНО УПРАВЛЕНИЕ- КЪРКЛАРЕЛИ И Р.Б.- ОБЛАСТНА АДМИНИСТРАЦИЯ- БУРГАС

Проекта се реализира в рамките на трансгранично сътрудничество по програма IPA между Р. Турция – гр. Къркларели и Р. България – гр. Бургас, обхващащи общо 13 общини от Къркларели и Бургас. Проектта се реализира по мотото: „2010 – Ново начало за промоциране на трансграничното природно, културно и историческо богатство“. Основната задача на Проекта е да запознае населението от двете страни на границата със съществуващото историческо, природно и културно наследство – общо 13 общини и области от Къркларели и Бургас. Мероприятията в Проекта, целят стимулиране и устойчивото развитие на туризма в тези райони. И двата съседни района на двете страни имат големи потенциални възможности за развитие и превръщането на тези възможности в предпочитана еко, морска, културна, историческа и селска туристическа дестинация. Обединявайки своите сили, двете регионални администрации на Къркларели и Бургас, ще внесат своя вклад за повишаването на този потенциал, и ще подтикнат към активизирането на селския, морски и планински туризъм, а също така и частното селско мини-хотелиерство. Имайки предвид задачите на Проекта, изпълнението им бе реализирано с общите усилия на управленческите структури като Проектен състав, експерти, лектори, и особено с участието на туристическите учебни заведения като Туристическите университети в гр. Бургас и гр. Къркларели. Те имаха задачата, посещавайки съседните трансгранични райони, да изследват, събират, обобщават и архивират съществуващата информация за културно – историческо и природно богатство на трансграничния регион. Разбира се, наравно с проучване и регистриране, на фотографите се падна отговорността да фиксират съществуващите богатства. Резултатите от проведените мероприятия бяха демонстрирани на проведените изложби за представянето на трансграничния регион в двата града. Регионите ще бъдат представени също така и чрез 20- минутен документален филм.

На изложението, което продължи 4 дена в гр. Бургас, бе проведена финална конференция и бе подписан Меморандум за сътрудничество и устойчиво развитие между двете активни в изпълнението на Проекта областни администрации

ИСТОРИЧЕСКО-КУЛТУРНО, ПРИРОДНИ И ТУРИСТИЧЕСКИ ЦЕННОСТИ НА КЪРКЛАРЕЛИ

На север България, на запад Едирне, на изток Черно море. Истанбул, на юг Текирдаг съсед на Къркларели. Местност, която е място заселено с население от преди новата ера. Населявано от ерата на неолита (6000 П. Н. Е.) За това че по тия места са живеели хора е доказателство откритите останки за периодите калколита, бронзовия и железния период. По тия места първо са живеели местното население Траките, които не са могли да организират задружен политически живот, и в последствия са се разпокъсано и създали самостоятелни феодални общества или са се обособили като градове държави. Именно от север набезите на Искитите и от юг старогръцските натиски са ги смущавали безспирно. Паралелно с това Персийският крал Дариус (Пр. Н.Ера 513 г.) успял да държи своето господство известно време. IV столетие пр. Новата ера Македонският крал Филип II след Одриската държава успял да завладе цяла тракия в това число и Къркларели. По късно в тия райони господствуват Келдите след тях започва владичеството на Римляните. По тия места IV в. След Христа Остроготите завладели Тракия. Тогава Къркларели преживяла пълно разрушение. След новата ера през 441-447 г.

Тракия е завладяна от Хуните. Знае се, че при тия събития градовете Philipopolis (Пловдив) и Arkadiopolis (Люлебургас) и още 70 града жестоко са пострадали. Къркларели по времето на Византийското владичество е бил под постоянни заплахи от идващи набези от към Балканите. Император Юстиниан -1 (527-565) успял наново да възстанови съществуващите крепостните стени. Намерил за необходимо да изгради крепостни стени и около градовете Визе и Къйкькой. По късно тия райони са останали допод набезите на Авари и Печенезите и Кръстоносните походи. Град Къркларели е завладян от Демирташ паша по времето на Султан Мурад Хюдавендигяр през 1362 г. и е присъединило към Османската държава. По времето на Първата Световна война Къркларели е било две години окупирано от Гърците и е освободено на 10 Ноември 1922 г. Къркларели е дало подслон на много народи, затова по тия места има богато историческо наследство от тях.

1

Околностите на Игнеада- / Условия за екотуризъм

Природата на регион Къркларели е сякаш безподобен земен рай. Именно за това, има своя определена роля в популяризирането на туризма. Съществуваща флора и фауна, подтиква хората, живеещи в градовете, да предпочитат вместо колективен и масов туризъм да прекарат

индивидуалното си време уединено с природата. 56 % от територията на областта е покрито с гори.

българите го наричали Фигон, а Османците го наричали Бабай- и –Атик.

Горите до надморската височина до 450 м. са покрити с дъбови дърветата, а по високите части са дъбови гори. Горите, покрити с различни по свят зеленини са източници на много извори. Именно за това, тия студени водоизточници са идеална среда за обитаване на много видове пъстърви. В тези гъсти гори, също обитават много видови птици и дивеч. Най често срещаните са ; пътпъдъци, бекас, диви прасета, елени, сърни, патки, яребици, гъски, зайци и пр. Черноморските ни крайбрежия са също място, където обитава и Беломорския фок, който като вид е на изчезване. С една дума, географското пространство на областта Къркларели е наситено с много голямо разнообразие.

2

БАБАЕСКИ

Къркларели е на 3то място по брой на населението сред областите, а по площ е на 5то място. Относно промишленна и селскостопанска продукция, е на 2ро място, е градът Люлебургаз, който се намира на изток от Бабаески. Западната граница са общините Хавса, на север Къркларели, а южната му граница са Хайраболу и Пехливанкьой.

Къркларели е разположен на пътя Е-5. Обща площ 652 km². Този град в Византийско време се е наричал Булгарофигон. Град Бабаески е бил наричан от гърците Булгарос,

Историята на Бабаески опира до тракийските времена. При разкопките на гробните възвишения в близост на Бабаески са намерени останки, датиращи още от бронзовата епоха, което свидетелствува, че тука се намирали селища на тракийци. Тъй като тази зона е разположена на римски път, и поради тази причина е бил важен търговски и административен център. Останалият дълго време под византийско владение, през 1359 година е присъединен към Османските земи.

В територията на общината има множества културно – исторически паметници като: - Джебид Али Паша Джамия, Фатих Джамия, Дъорт Юзлю чешма, Хамам, Мостът Синанлъ къопрюсю, Бабаески Къопрюсю.

Фатих Джамия

Фотография на Фатих Джамия

Известна също като „Кючук Джамия“ и „Ески Джамия“ за построени през 1467 година от султана Фатих Султан Мехмед II.

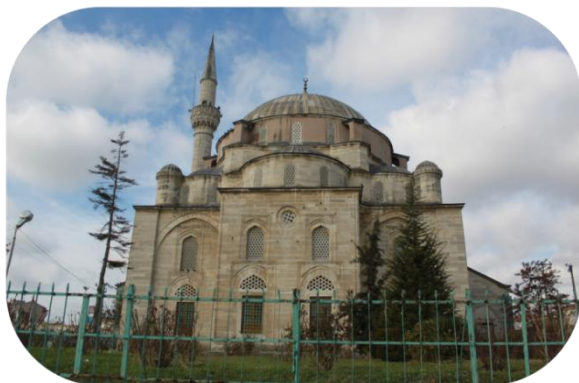
Джедид

Али

Паша

Джамия

Хамам (Баня)

Фотография на Джедид Али Паша Джамия

Тази Джамия се знае от местното население като „Буюк Джамия“. Тя е построена през 1560 година, от Везир-и-Азам (Велик Везир) Семиз „Джедид“ Али Паша. Проектирана е от легендарния османски архитект – Мимар Синан.

Фотография на ХАМАМ

Намира се в Бабаески срещу Джамията Фатих. Паметната плоча над вратата на Хамама, се изтрила от времето, и затова точната дата на острояването не е известна.

Мостът Синанлъ къпрюсю

Фотография Мостът Синанлъ къпрюсю

Този мост построен от Великия Везир Сокуллу Махмет Паша, и е проектиран от легендарния архитект Мимар. Предполагамата година на построяването е 1565.

Мостът На Султан Мурат IV

Фотография на Мостът на Султан Мурат IV

Мостът се намира в източната част на река Бабаески. Построено е по заповед на Султан Мурат IV през 1633 година.

Чешмата На Мегдана

Фотография на Чешмата на Мегдана

Под стряхата цялата периферия на чешмата е украсена с орнаменти. Датата на построяването на чешмата е неизвестна, но се знае, че е направена по времето на реставрацията на Джедид Али Паша Джамя. Отнася се към периода на правлението на Султан Махмуд II.

ДЕМИРКЪЙ

4

Градът е разположен в източната част на Къркларели, в полите на Странджа планина, и е известен с природните красоти.

Старото име на градът е Самоков или Самоковче. Съвременното си име градът носи от съществувалите някога железни рудници. В района на Демиркьой има изобилие от исторически останки. А от Османско време има Топхане (леярница на топове) и покрай Сиврилер останки от крепостни стени. В границите на общината има множество гробници и следи от стари селища. Най важният от тях е леярницата на Фатих. Макар и ограничени, но при проучванията в района на Демиркьой са намерени останки от крепостни стени и наблюдателни кули. Най важните от тях са: Хамдибей Кьойю - Тепебаши Калеси, Гьокяка Кьойю – Кълъчтепе Калеси, Сислиоба – Калетепе.

Леярницата На Фатих В Демиркьой

Фотография: ЛЕЯРНИЦАТА НА ФАТИХ

При покоряването на Стамбул от страна на Фатих Султан Мехмет, отливането на топове е направено в Демиркьой. Намира се на 5 км от Демиркьой , в близост до селото Сиврилер, като при реабилитацията на района се възстановяват и старите селищи останки. Района и пространствата около деретата и реките, и ливадите са много удобни за туристически излети. Напоследък активно се развива екотуризма в района, а също и въдичарството. Отлично място за наблюдение на пернати и диви животни. Предпочитано място за фотографите на живата природа.

Блатистите Лонгозките Гори

Фотография: Лонгоз – Мерт Гьолю

Района е интересен с богатата си флора и фауна, и най голямо в страната горско - блатиста екосистема. Лонгозките гори на Игнеада са и най-големия алвеолно – блатисти пространства.

Душнишката Пещера

Фотография: Душнишка Пещера

Намира се в близост до селото Сарпдере, община Демиркьой. Най-дългата пещера в Тракия.

Район Игнеада

Едно от населените места, разположено на крайбрежието на Черно море. Отнася се към община Демиркьой, връзката на Игнеада с Демиркьой се осъществява с 22км асфалтов път.

Намира се на брега на морето, има плажна ивица с ситен пясък. Игнеада се обособи като туристически център на района. В района на село Сиврилер и покрай езерото Сака има 4 броя Тюмлюз. Това показва че този район е населяван от антични времена. Игнеада има брегова ивица, широка 40-50 метра и дълга 10 километра. Като плаж се използва предимно района на Буджак. Температура на морската вода през лятото е около 20-26°C.

Фотография: Плажът на Игнеада

КОФЧАЗ

Град Кофчаз се намира се на 46 км от Къркларели, селище с най-високо надморско ниво. Разполага се на Странджа планина, и регионът е покрит с гори.

Старото име е било Кофчаъиз и Кеширлик. По-рано е било свързано като крайно село към Къркларели, а от 1959 година е обявено за община. Най – известното място в Кофчаз е района на Аскер Чешмеси, район, където се намира тържище.

Долмените, намиращи се в района на Капаккайя, и до днес са съхранени в непокътнат вид. Повечето долмени, намиращи се в Тракия, най често се срещат в района именно на Кофчаз. Тези долмени представляват ритуални каменни гробници. Датират от ранния Железен период (1300 – 800 г. д. Н. е).

По територията на тази община има множество Тюмлюсови останки.

В близост до Кофчаз, макар някои са доста повредени, но въпреки това има останки на крепостни стени. Най-важните от тях са: Крепостта Коджаязъ Калейбайир, крепостта Ахметлер, крепостите Долна и Горна Канара.

В общината се намират гробниците на Гюлбаба и Топчубаба. Отделно в селото Топчулар има Канлъкайя Бабасъ, Еренлер Байири Бабасъ, Ахмет

Баба Тюрбеси. В село Кождатарла има съхранено ритуално място Деликликайа (побит камък). Друго известно място е в селото Татлъпнар – гроба на Калфа Баба. В село Малкочлар – гроба на Хюйюк Баба. В село Ахметлер - гробовете на Къзъкдели, Кара Баба, Ямурбаба и Курубаба.

Гробница Топчу Баба

Фотография: Тържествата Топчу Баба

6

Топчу Баба е първият авангард дервишин, който е дошъл в Румелията. Той е Хорасански духовник. Както се разбира и от названието той е Османски офицер оръдейник. Всяка година през месец юли в с. Кофчаз, в чест на Топчу Баба Курбан се прави. Тези чествувания са едни от най- хубавите примери за подобни народни празници в Тракия.

Гробницата Гюл Баба

Фотография: Гробница Гюл Баба

Намира се в село Ахметлер на община Кофчаз. Ковчегът на Гюл Баба се намира в близост до селската гробница, на едно високо място покрай

горичка. Този гроб на Гюл Баба е символичен, истинския гроб се намира в град Будин, Унгария. По времето на Султан Фатих Мехмет, той участвал в някои от неговите походи. Починал през 1541 година в град Будин.

ЛЮЛЕБУРГАЗ

Градът е разположен в централна Тракия, един от най-оживените градове, разположен покрай автомагистралния път Е-5. В античността носил името Бергула. Столетия е бил малко населено място, но от IV век е започнал да се развива. По времето на император Теодосий I е започнал да се развива. Тогава е носил името Аркадиополис. В последващите години е попадал в ръцете на хуни, готи, руси, византийци. Но през 1360 година е присъединен към Османска империя.

На територията на общината има множество културно-исторически паметници като: Търговски комплекс Сокуллу Мехмет паша, Медресе на Сокуллу, дюкяни Кемерли, военен парк, Кервансарай, Джамията Кады Али, Чаршийска чешма, гробницата на Зиндан Баба, крепостни стени, Мост на Мехмет Паша. Люлебургаз е известен с паметниците си в чест на падналите воители.

Комплекса Сокуллу Паша

Фотография: Комплекса Сокуллу Паша и Джамията

Този комплекс е в началото на Люлебургаз , и заема обширна площ. Построен през 1569–1570 години като културен, търговски и образователен център, той се състои от Джамя, търговски палатки, хамам, гостилница, училище. Но, този комплекс бил подложен на различни увреждания, и днес комплекса се състои от независимо една от други части.

Гробницата Зиндан Баба

Фотография: ГРОБНИЦАТА ЗИНДАН БАБА

Намира се в близост до административна сграда. Гробницата е в добро състояние, построена по модела на образците от Бурса, но точния тип все още не може да бъде определен. Използвани са тухли и вулканични камъни. Първите години на покрива е имало часовник направен от дърво, но е съборен впоследствие. Гробът в сградата е увреден. Сградата е на 3 етажа, входната част е с малка врата с изглед на северо-изток.

ПЕХЛИВАНКЪЙ

Селището се намира на пресечната точка на Къркларели, Едирне и Текирдаг, и е разположено покрай ЖП- линията за гр. Едирне.

До 1957 година Пехливанкьой се отнасял към общината Бабаески, но сле 1957 година вече е самостоятелна община.

До Османския период за Пехливанкьой има много оскъдни данни. Предполага се, че някои от тракийските племена в античната епоха са обитавали тези райони. Периодически племената, които са прииждали от Балканите, често нападали този град и градът е преминавал от владение във владение.

Фотография: Паметно дърво Чинар

Старото име на Пехливанкьой е Павликьой. Смята се, това име има от името на анадолското племе „Павликан“. В средата на 8 век след Н. е, по времето на византийския император Константин Копронимус (741-775) се предполага, че е отседнал тук.

Фотография Мостът Акарджа

Важно е да се отбележи, че забележителен е мостът Акарджа на река Ергене. 1889 година французите са построили ЖП – гара, която заслужава да се види. Общината също е популярна

с паметни дървета. От 1910 година насам се провеждат най- популярните панаири, наречени „Павли Панаирът“. Този панаир е най-стария и най-големия панаир в Тракия.

Фотография: Панаирът Павли

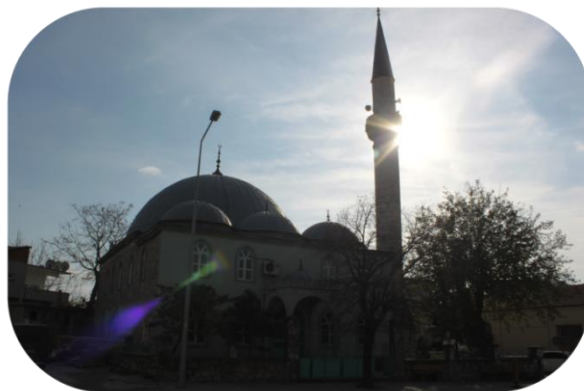
ПЪНАРХИСАР

Намира се на разстояние 30 км от Къркларели , по пътя за Истанбул. Разположен е на южните склонове на Странджа планина. Тук се намира и най-високата точка на Странджа планина (връх Махъя)

Пънархисар е едно от най-важните населени места по време на Римската империя . Гръцкото му име е Вирисис (кладенец). В записите на немския историк Хаммер е отбелязано като „крепост с множество извори“. Името „Ерсургаз“ е предположително едно от старите му названия. В Османския период е принадлежало към околия Визе. От 1953 година се отнася към област Къркларели.

Важните исторически паметници в общината са: Джамията Хунди Хатун, Джамията Садък Ага, Чукур чешме, гробът на Бинбир Ахмет Баба, Подземен път, Крепостта Пънархисар и Каменният Манастир.

Джамията Садък Ага

Фотография: Джамията Садък Ага

Джамията Садък Ага се намира покрай пътя за гр. Визе. Точната дата на построяването не е известна, но се предполага, че е към края на 14 столетие. Джамията е собственост на Генерална Дирекция на вакъфите, построена е по 4-ъгълен стил, с 1 минаре и 1 купол. Това е паметник, който е официално регистриран.

Джамията На Хунди Хатун

Фотография: Джамията на Хунди Хатун

Джамията е построена в 4-ъгълен архитектурен стил. Точни данни за времето на строителството няма, но въпреки това се предполага че този културен паметник е построен през 15 столетие.

Пънархисарска Крепост

Фотография: Пънархисарска крепост

Предполага се, че е продукт на 5-то столетие, и че един от известните рицари на Императора Теодосий II, на име Козмос Димитриядис е застроил тази крепост. Останки от тази крепост се срещат в различните райони на селището. От Византийски период до наши дни са останали здрави стените на 2 кули. Вътре в града още се виждат 2 фундамента на кулите, и множество останки от стените. Кръглите кули са армирани с тухли, и понякога в зидарията се виждат дялани камъни. Като цяло крепостта е направена с варов разтвор, и е укрепена с каменен пълнеж.

Гробът на Ахмет Бинбироглу

Фотография: Гробът на Ахмет Бинбироглу

Располага се в началото на село Еренлер. Построена през 2та половина на 14 век, с осмоъгълна форма, и всяка страна на

осмоъгълника има остри сводове, и със 7 прозореца, големи колкото врата. Стенита са дебели, и облицовани с дялани камъни. Кубето на гробницата е поставено на 8-ъгълна тригерна основа. Покривът в оригинал е залят с олово, но циментовата мазилка все още се е съхранила.

ВИЗЕ

Визе е един от 2-та града, които имат граница с Черно море. В историята градът е известен с названията Висон, Виза, Визя. Установено е, че този град по времето на траките е бил столица. По времето на Османското владичество, град Визе и бил санджак, предаден към Румелийския вилайет. След като Кърккилисе е обявен за окръг, Визе е присъединен към него. Региона е покрит с гъсти Странджански гори, с множество рекички, има открит бряг към Черно море. Това е средище, където морската солена и горската сладка се събират и преливат в Черно море. Това е зона в Източна Тракия, където най често се срещат могили. Установено е, че в селата около Визе има над 40 гробници. В центъра на Визе има 2 важни големи гробници. От тях: гробницата в Чомлектее, която се отнася към началото на Бронзовата епоха, и местното население са я използвали до последните дни на Римска империя. При разкопките на тази гробница са открити голям брой скъпи предмети от Римската епоха. Има също така и римски амфитеатр от същата, от същата епоха, както и гробниците. Вниманието на археолозите привличат и находките, намерени в тези гробници, и върховата част на крепостта, и селището, което се откри под крепостните стени.

На север от Визе, на разстояние 3 км, има местност Каракочактепе. Предполага се, че там има останки

от селище, което е от праисторически период. Знае се, че Визе и районът на Визе, изобилства с останки от антични времена.

Най-важните запазени исторически паметници на културата са: Джамията Гази Сулейман Паша, Джамията на Хасан Бей, Чешмата Джемиляде Махмут Ага, Султанската чешма, чешмата Къйкъйой, гробището Ятър, Хамам, Пристанищния Хамам, Дом на благотворителността, търговски център Кервансарай, Манастирът Маара, Крепостта Визе.

Джамията Гази Сулейман Паша (ВИЗЕ – АЯСОФИЯ)

Фотография: Джамията Гази Сулейман Паша

Във община Визе, Кая махала, между външни и вътрешни крепостни стени, по времето на император Юстиниан (6 век) е построена църква. През 2-та половина на 14ти век е преобразувана в джамия и се използва до ден днешен. Има почти квадратна 4-ъгълна форма. Има 3 подпорни колони, куполът е поставен върху 16-ъгълнен трегер.

Крепостта Визе

Фотография: Крепостта Визе

Крепостните стени на Визе обхващат северната и източната част на града. Предполага се, че първият строеж е направен през 72-76 гг. До Н. Е. По-късно, по време на Византийското управление, 527 – 565 гг, са възстановени. Стабилните дялани камъни са наредени един върху друг, и оимежду им са скрепени с пълнеж от камъни и раствор. В изграждането на тези стари стени, са използвани лесно подаващи се на обработка каменни блокове с жълтеникав оттенък.. В северните части на града са използвани големи дялани каменни блокове със син цвят. При изследване се вижда, че тази крепост е направена в късния Византийски период.

Античния Театр Визе

ФОТОГРАФИЯ: Античния театър Визе

Античния театър Визе е първи по рода си в Тракийската част на Турция. Построен е през късен Римски период (2 Век след Н. е.). Обектът е интересен с това, че местата за сядане са поетажно наредени (cavea), и между тях има пътеки за преминаване (parados), построена сценична част (skene), и дори отредено място за оркестър.

Район Къйкъкой (Мидийе)

Градчето Къйкъкой се отнася към общината Визе и се намира на брега на Черно море. Старото име е Салмидессос, а също така и Мидийе. Това е едно романтично и красиво място, оградено с зеленина и морска синева, т.е. място, където се съединява Земята със Морето.

Между реките Папуч и Казан има възвишение, на което е построено селото, и безпощадните вълни на Черно море са издълбали морски ивици, пещери и ритуални камъни. Свежият въздух и морската красота, а също така и близкото разстояние до Истанбул го прави предпочитано място за почивка, особено сред туристи, които обичат едневни походи. Знае се, че от антични времена насам, това са населявани места, към тях се преминава през Византийските крепостни стени. Пещерите по крайбрежието в стари времена се използвали като места на обитаване на пиратите. Манастирът „Айа Никола“ е направен с издълбаване на каменните блокове, и датира от 3-ти Век. С своето изключително майсторство на обработка на камъни и релефни фигури те привличат вниманието на туристите. Има една историческа чешма, селяните я наричат „чешмата на Нерон“.

Множествата рибарски лодки, които са наредени покрай морето, подсказват, че това е рибарско селище. Рибата калкан, улавяна в откритите води

на Игнеада, се продава за купувачите на открито. Който желае да опита риба от рода на калкан, лефер, барбун в Къйкъкой, може да избере предпочитаната риба в зависимост от сезона. За тези, които обичат мидии и раци, Къйкъкой е истински рай. Има също така и кефал в реките.

ИСТОРИЧЕСКО- КУЛТУРНИ, ПРИРОДНИ И ТУРИСТИЧЕСКИ ЦЕННОСТИ НА БУРГАС

Територията на Бургаския регион е кръстопът на древни цивилизации още от края на VII - V хил.пр.Хр. В експозициите на музеите се съхраняват находки - каменни, кремъчни и костени сечива, керамични съдове и идолна пластика от новокаменната и каменно-медната епоха. Те са открити в т.нар. "селищни могили" над 100 на брой, образувани в следствие на хилядолетния живот на малки селища, разположени в близост до водоизточник. В Бургаския залив са открити и потънали селища от бронзовата епоха (III хил.пр.Хр.) Многобройните каменни котви с различна големина говорят за развитие на корабоплаването в залива още в тази ранна епоха. Доказателство за съществуването на търговски контакти на траките със средиземноморския свят в XV - XIII в.пр.Хр. е открития край с. Черково, Бургаско, меден слитък от минойски тип. В богатите на медни и полиметални руди странджански ридове живеят тракийските племена "скирмиани" и "тини", които създават най-старите металургични центрове в нашите земи.

Природните богатства и благоприятно географско положение на Бургаските крайбрежни зони привличат гръцки заселници, които след края на VII в.пр.Хр. създават черноморски търговски

колонии, най-известни от които са Аполония Понтийска (Созопол) и Месамбрия (Несебър). В Аполония, която достига своя икономически и културен разцвет още през V в.пр.Хр. е издигнат прочутия храм на Аполон. Тук била поставена статуя - бронзов колос на Аполон, изваяна от известния античен скулптор Каламис. Позната е и друга статуя на Аполон от архаичната епоха, открита в древното селище Антий при днешната военноморска база Атия. От античното селище наричано "Сладките кладенци", локализирано в днешния бургаски квартал "Победа" произхождат едни от най-красивите червенофигурни съдове, открити по българските земи.

Християнството е проникнало в бургаските земи още в края на I - II в. Тук до XV в. функционирали пет епископски центъра - Несебър, Анхиало, Дебелт, Созопол и Ахтопол.

След основаването на Първата българска държава през 681 г., нейният втори владетел хан Тервел през 708-716 г. присъединил голяма част от Южното Черноморие. Тогава започнало изграждането на големия пограничен окоп "Еркесия" между България и Византия, чието начало е от средновековния град Дебелт.

Историята не свършва до тук! Но тя е ясно доказателство за удобствата и благоприятните дадености на региона за живот, във времена без съвременните удобства и облекчения.

Днес област Бургас е една от водещите в икономическото си развитие в България, като определящ отрасъл за нейния просперитет е туризъм!

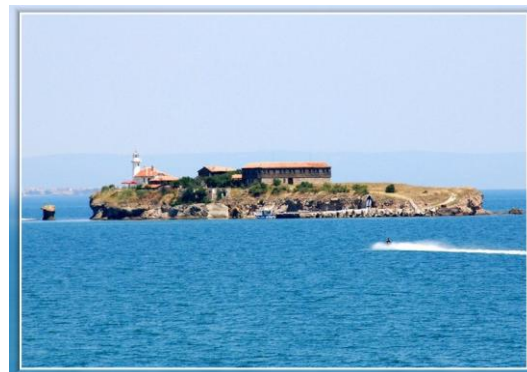
Снимките на археологически обекти (2 бр.) са от Аква Калиде –Термополис: исторически град на територията на град Бургас, в землищата на кварталите Ветрен и Банево. Негов наследник са днешните Бургаски минерални бани и бургаския квартал Банево.

О-в „Св. Анастасия” - Намира се на 6,5 км югоизточно от Бургас, между нос Света Анастасия и нос Атия. Островът е изграден от вулканични скали, висок е 12 метра, площта му е 0,022 кв.км. През 1924 г. островът е превърнат в концентрационен лагер.

На остров Света Анастасия има фар, няколко сгради за нощувки, църква, както и малък кей. Предстои осигуряване на достъп до него на посетители, като ще бъде построен нов мостик и ще бъде финансиран по проект от Европейските фондове.

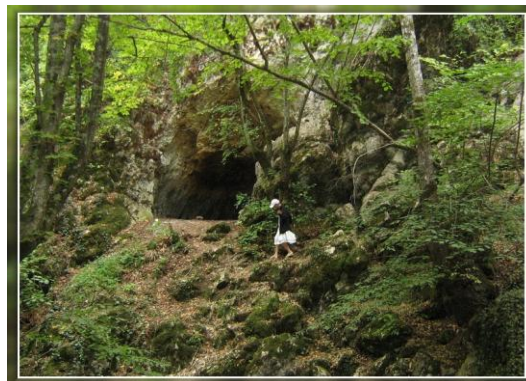
Фестивалите – Пясъчните фигури и МТВ-фестивалът „Духът на Бургас” са най-младите фестивали, но с много голяма вече известност.

Снимка От Откриването На Най-Стария В България Международен Фолклорен Фестивал.

Маркели - Средновековна византийска крепост, която заема западния край на възвишението Хисар, част от южната верига на Източна Стара планина. Крепостта възниква през късната Античност и първоначално е защитавана от крепостна стена, а през Средновековието — от изградени мощни земни отбранителни валове.

Пещерите край Младежко

с. Бръшлян – архитектурен резерват, на 3 км. от Малко Търново

14

Естествени защитни прегради към крепостта са река Мочурица, която е и неин основен водоизточник, и скалните откоси в северозападната част.

Мишкова нива и Пропада- Тракийски култови центрове и гробници, част от характерната мегалитна култура (долмени) на Странджа.

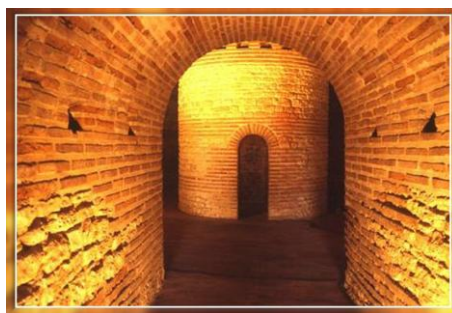

с. Бръшлян – архитектурен резерват, на 3 км. от Малко Търново

Панорамни снимки от Стария Несебър – Градът е разположен върху малък остров, който е свързан със сушата с провлак, дълъг 400 м. Несебър е един от най-старите градове в Европа и най-богат на архитектурни паметници от античността и средновековието в България.

Nesabir

Поморийска куполна гробница

Църква "Св. София", - "Старата Митрополия"

Лазаруване – един от най-цветните и красиви празници, предхождащи Великден

15

Църква "Исус Христос Пантократор"
(Вседржител)

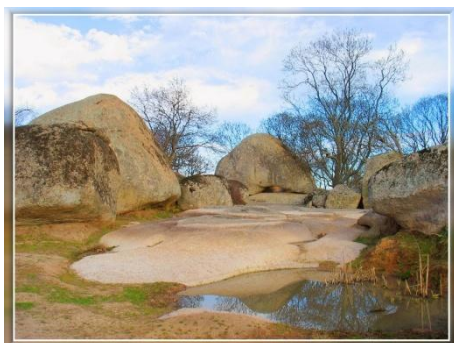

Kozichino

Крепостна стена - Несебър (V-VI в. на новата ера)

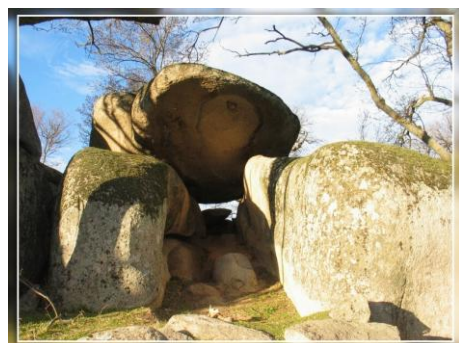
с. Козичино – затворен етнографски район, със специфичен диалект. В с. Козичино са запазени старите обичаи в автентичен вид.

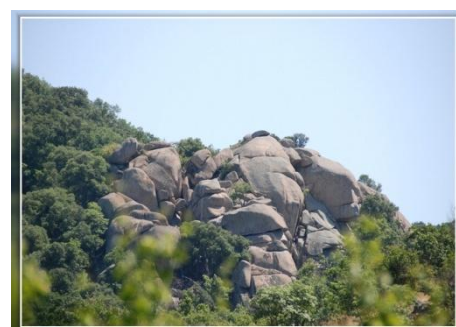
Бегликташ - местност считана за светилище на траките—община Приморско

Созопол—Възрожденска архитектура

Бегликташ - местност считана за светилище на траките—община Приморско

Лъвската глава - скален феномен над р. Ропотамо

16

Harika Kayalar

Sozopol

Община Созопол—Старата Патриаршия

Sredets – „Deultum Debelt“-

PARTNERSHIP

Bulgaria-Turkey IPA Cross Border Programme (CJ No: 2007CB16P0008)

PROJE
2010-Sınır Ötesi Miraslarının Tanıtımı İçin Yeni Bir Başlangıç
PROJECT
2010 New Start For Cross-Border Heritages Promotion

DOĞAL MİRAS / NATURAL HERITAGE

THE PROJECT IS CO-FUNDED BY EUROPEAN THROUGH THE TURKEY-BULGARIA IPA CROSS-BORDER PROGRAMME (2007 CB 16 P0008 - 2009-1-010)

PARTNERSHIP

Bulgaria-Turkey IPA Cross Border Programme (CJ No: 2007CB16P0008)

PROJE
2010-Sınır Ötesi Miraslarının Tanıtımı İçin Yeni Bir Başlangıç
PROJECT
2010 New Start For Cross-Border Heritages Promotion

KÜLTÜREL MİRAS / HISTORICAL HERITAGE

THE PROJECT IS CO-FUNDED BY EUROPEAN THROUGH THE TURKEY-BULGARIA IPA CROSS-BORDER PROGRAMME (2007 CB 16 P0008 - 2009-1-010)

PARTNERSHIP

Bulgaria-Turkey IPA Cross Border Programme (CJ No: 2007CB16P0008)

PROJE
2010-Sınır Ötesi Miraslarının Tanıtımı İçin Yeni Bir Başlangıç
PROJECT
2010 New Start For Cross-Border Heritages Promotion

TARİHİ MİRAS / HISTORICAL HERITAGE

THE PROJECT IS CO-FUNDED BY EUROPEAN THROUGH THE TURKEY-BULGARIA IPA CROSS-BORDER PROGRAMME (2007 CB 16 P0008 - 2009-1-010)

PARTNERSHIP

Bulgaria-Turkey IPA Cross Border Programme (CJ No: 2007CB16P0008)

PROJE
2010-Sınır Ötesi Miraslarının Tanıtımı İçin Yeni Bir Başlangıç
PROJECT
2010 New Start For Cross-Border Heritages Promotion

KÜLTÜREL MİRAS / CULTURAL HERITAGE

THE PROJECT IS CO-FUNDED BY EUROPEAN THROUGH THE TURKEY-BULGARIA IPA CROSS-BORDER PROGRAMME (2007 CB 16 P0008 - 2009-1-010)